

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-44-05

Druk nr 3837

Warszawa, 23 marca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o odpowiedzialności
podmiotów zbiorowych za czyny
zabronione pod groźbą kary.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary

Art. 1. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiotem zbiorowym w rozumieniu ustawy jest osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną, z wyłączeniem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego i ich związków.”;

2) w art. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będącej przedsiębiorcą, który bezpośrednio współdziała z podmiotem zbiorowym w realizacji celu prawnie dopuszczalnego”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności, jeżeli fakt popełnienia czynu zabronionego, wymienionego w art. 16, przez osobę, o której mowa w art. 3, został potwierdzony prawomocnym wyrokiem skazującym tę osobę, wyrokiem warunkowo umarzającym wobec niej postępowanie karne albo postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe, orzeczeniem o udzielenie tej osobie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpo-

wiedzialności albo orzeczeniem sądu o umorzeniu przeciwko niej postępowania z powodu okoliczności wyłączającej ukaranie sprawcy.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności, jeżeli do popełnienia czynu zabronionego doszło w następstwie:

- 1) co najmniej braku należytej staranności w wyborze osoby fizycznej, o której mowa w art. 3 pkt 2 lub 3, lub co najmniej braku należytego nadzoru nad tą osobą – ze strony organu lub przedstawiciela podmiotu zbiorowego;
- 2) organizacji działalności podmiotu zbiorowego, która nie zapewniała uniknięcia popełnienia czynu zabronionego przez osobę, o której mowa w art. 3 pkt 1 lub 4, podczas gdy mogło je zapewnić zachowanie należytej staranności, wymaganej w danych okolicznościach, przez organ lub przedstawiciela podmiotu zbiorowego.”;

5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7.1. Wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 1 000 do 20 000 000 złotych, nie wyższą jednak niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.

2. Przychód, o którym mowa w ust. 1, określa się na podstawie sporządzonego przez podmiot zbiorowy sprawozdania finansowego albo w oparciu o podsumowanie zapisów w księgach podatkowych, o których mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.¹⁾).”;

6) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-5, nie orzeka się, jeżeli jego orzeczenie mogłoby doprowadzić do upadłości albo likwidacji podmiotu zbiorowego lub zwolnień, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959).”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Orzekając karę pieniężną, zakazy lub podanie wyroku do publicznej wiadomości, sąd uwzględnia w szczególności wagę nieprawidłowości w wyborze, nadzorze lub organizacji, o których mowa w art. 5, rozmiary korzyści uzyskanej lub możliwej do uzyskania przez podmiot zbiorowy, jego sytuację majątkową, społeczne następstwa ukarania oraz wpływ ukarania na dalsze funkcjonowanie podmiotu zbiorowego.”;

8) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Karze pieniężnej, o której mowa w art. 7, podlega także podmiot zbiorowy, który nie stosuje się do zakazu określonego w art. 9 ust. 1 pkt 1-5.”;

9) w art. 16 w ust. 1:

a) w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) art. 224-232 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959),”

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) art. 303-305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 286),”

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) art. 33 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 229, poz. 2315),”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) łapownictwa i płatnej protekcji, określone w art. 228-230a, art. 250a, art. 296a i art. 296b Kodeksu karnego;”

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, określone w art. 199-200 i art. 203-204 Kodeksu karnego;”

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) określone w art. 23-24b ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804);”

10) uchyla się art. 17-20;

11) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21.1. W postępowaniu karnym albo w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe przeciwko osobie, o której mowa w art. 3, o czyn zabroniony określony w art. 16, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyniósł on lub mógł przynieść podmiotowi zbiorowemu korzyść, chociażby niemajątkową, podmiot ten może zgłosić udział swojego

przedstawiciela w postępowaniu przed sądem, nie później niż przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.

2. Przedstawicielem podmiotu zbiorowego nie może być osoba, o której mowa w art. 3, przeciwko której toczy się postępowanie karne albo postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe.
3. Zgłoszenie udziału przedstawiciela podmiotu zbiorowego następuje w formie pisemnej. Przepisy art. 119 i 120 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.
4. Jeżeli w postępowaniu przygotowawczym zostanie ustalony podmiot, o którym mowa w ust. 1, kierując do sądu akt oskarżenia, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania, wniosek o udzielenie zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności albo wniosek o wydanie orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu okoliczności wyłączającej ukaranie sprawcy, należy niezwłocznie powiadomić ten podmiot o przysługujących mu uprawnieniach i obowiązkach, o których mowa w ust. 1-3 oraz w art. 21a.
5. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, zostanie ustalony w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, przed zamknięciem przewodu sądowego, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

12) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W postępowaniu sądowym, w którym bierze udział przedstawiciel podmiotu zbiorowego, podmiotowi temu przysługują uprawnienia określone w art. 156, art. 167, art. 171 § 2, art. 350 § 1 pkt 3, art. 352, art. 406, art. 422 § 1, art. 423 § 2, art. 425, art. 444 i art. 459 Kodeksu postępowania karnego.

2. Sąd może przesłuchać przedstawiciela podmiotu zbiorowego w charakterze świadka. Osoba ta może odmówić zeznań. Przepisy art. 72, art. 75, art. 87 i art. 89 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.
3. W przypadku skorzystania z uprawnienia określonego w art. 171 § 2 lub art. 406 § 1 Kodeksu postępowania karnego przedstawiciel podmiotu zbiorowego może, uwzględniając kolejność wskazaną w art. 370 § 1 oraz w art. 406 § 1 Kodeksu postępowania karnego, odpowiednio zadawać pytania stronom lub zabrać głos po zamknięciu przewodu sądowego przed wystąpieniem obrońcy oskarżonego.”;

13) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. W imieniu podmiotu zbiorowego w postępowaniu uczestniczy osoba wchodząca w skład organu uprawnionego do reprezentowania tego podmiotu.

2. Podmiot zbiorowy może ustanowić obrońcę spośród osób uprawnionych do obrony według przepisów o ustroju adwokatury lub osób uprawnionych do świadczenia pomocy prawnej według przepisów o radcach prawnych.
3. Osoba, o której mowa w ust. 1, ma prawo składania wyjaśnień, może jednak bez podania powodów odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień. Osoba ta ma prawo składania wyjaśnień do każdego dowodu przeprowadzonego na rozprawie.
4. W imieniu podmiotu zbiorowego w postępowaniu nie może uczestniczyć osoba, o której mowa w art. 3.

5. W przypadku wyznaczenia przez podmiot zbiorowy osoby, o której mowa w art. 3, sąd wzywa podmiot zbiorowy do wskazania, w terminie 30 dni, innej osoby, która będzie występowała w postępowaniu w jego imieniu.
6. W razie niewyznaczenia w terminie innej osoby, o której mowa w ust. 5, albo gdy nie działają organy uprawnione do reprezentowania podmiotu zbiorowego, sąd wyznacza temu podmiotowi obrońcę z urzędu, spośród osób wymienionych w ust. 2.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692 i Nr 173, poz. 1808.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661) jest następstwem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 listopada 2004 r., sygn. K 18/03, w którym uznano za niezgodne z Konstytucją RP przepisy art. 4 w zw. z art. 36 ust. 1, art. 5, 7, 17, 18, 20, 21 i 33 tejże ustawy.

Projekt nowelizacji ustawy zmierza do wprowadzenia w niej uregulowań, które byłyby zgodne z przepisami ustawy zasadniczej, równocześnie zaś pozwoliłyby na usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, jakie pojawiły się w trakcie jej dotychczasowego obowiązywania.

W projekcie proponuje się bardziej precyzyjne zdefiniowanie pojęcia „podmiot zbiorowy” (art. 1 pkt 1 projektu), w celu usunięcia wszelkich wątpliwości interpretacyjnych, jakie pojawiły się w tym przedmiocie w piśmiennictwie dotyczącym nowelizowanej ustawy.

W projekcie przyjęto rozwiązanie (art. 1 pkt 4 projektu, dotyczący nowego brzmienia art. 5 ustawy), przy którym pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności byłoby możliwe jedynie wtedy, gdy do popełnienia czynu zabronionego, będącego podstawą tej odpowiedzialności, doszło w następstwie co najmniej braku ze strony organów lub przedstawicieli podmiotu zbiorowego należytej staranności w wyborze lub co najmniej braku należytego nadzoru nad sprawcą czynu zabronionego będącego osobą fizyczną wymienioną w art. 3 pkt 2 lub 3. Podmiot zbiorowy podlegałby odpowiedzialności także wtedy, jeżeli do popełnienia czynu zabronionego doszłoby w następstwie wadliwej organizacji działalności tego podmiotu, która nie zapewniała uniknięcia popełnienia czynu zabronionego w sytuacji, gdy jego sprawcą była osoba wymieniona w art. 3 pkt 1 lub 4, zaś zachowanie należytej staranności przez organ lub przedstawicieli podmiotu zbiorowego zapobiegłoby popełnieniu czynu zabronionego.

Rozwiązanie to pozwala na określenie swoistego zawinienia podmiotu zbiorowego, które byłoby przesłanką niezbędną do pociągnięcia go do odpowiedzialności w trybie przewidzianym w ustawie. Przepis art. 5 w brzmieniu proponowanym w projekcie doprecyzowuje tę przesłankę przez wyraźne wskazanie, że do popełnienia czynu

zabronionego doszło w następstwie uchybień ze strony organu lub przedstawiciela podmiotu zbiorowego. W aktualnym stanie prawnym nie jest to jednoznacznie określone.

Z przyjętym unormowaniem koresponduje propozycja zmiany brzmienia przepisu art. 3 pkt 4 ustawy (art. 1 pkt 2 projektu), w której określono związek między osobą fizyczną, sprawcą czynu zabronionego, będącą przedsiębiorcą, a podmiotem zbiorowym.

W projekcie przyjęto (art. 1 pkt 5 projektu), że wobec podmiotu zbiorowego byłoby wymierzyć karę pieniężną w wysokości od 1 000 do 20 000 000 zł. Równocześnie dla zachowania proporcjonalności kar pieniężnych w stosunku do możliwości finansowych podmiotu zbiorowego, w projekcie przyjęto, że kara pieniężna nie mogłaby być wyższa niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Przychód określony na podstawie sporządzonego przez podmiot zbiorowy sprawozdania finansowego albo w oparciu o podsumowanie zapisów w księgach podatkowych. Stosownymi danymi w tym zakresie dysponują organy skarbowe i na nich opierałyby się sądy orzekające o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych.

Nadmienić należy, że rozwiązanie to zostało opracowane we współpracy z Ministerstwem Finansów i zyskało akceptację m.in. przedstawicieli Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych.

W projekcie zdecydowano się na uchylenie przepisów art. 17-20 aktualnie obowiązującej ustawy (art. 1 pkt 10 projektu), chcąc uniknąć zbędnego zróżnicowania w wysokości górnej granicy kar pieniężnych.

Równocześnie zmieniono przepis art. 10 ustawy (art. 1 pkt 7 projektu), rozszerzając zakres przesłanek, które powinny być brane pod uwagę przez sąd przy wymiarze kary pieniężnej.

W projekcie pozostano przy kaskadowym modelu odpowiedzialności podmiotu zbiorowego. Orzeczenie o pociągnięciu do odpowiedzialności zapadałoby w postępowaniu prowadzonym w trybie ustawy, odrębnym od postępowania karnego, prowadzonego w sprawie o czyn zabroniony, określony w art. 16 ustawy. Taki model postępowania wydaje się być bardziej racjonalny, zapewniający większą jego sprawność. Zauważyć wypada, że przyjęcie modelu, w którym podmiot zbiorowy

byłby pociągany do odpowiedzialności w ramach jednego postępowania karnego, prowadzonego przeciwko osobie fizycznej, utrudniłoby i przedłużałoby prowadzenie takich postępowań. Istnieje obawa, że w skomplikowanych, wieloosobowych sprawach istniałoby niebezpieczeństwo naruszenia zasady osadzenia sprawcy przestępstwa w „rozsądnym terminie”.

W projekcie przyjmuje się rozwiązanie (art. 1 pkt 11 i 12 projektu, dotyczący przepisów art. 21 i 21a), przy którym podmiot zbiorowy miałby prawo do zgłoszenia udziału swego przedstawiciela w postępowaniu karnym, prowadzonym przeciwko osobie wymienionej w art. 3 ustawy, jeżeli byłaby ona oskarżona lub podejrzana o jeden z czynów zabronionych, wymienionych w art. 16 ustawy, zaś zebrany materiał dowodowy uzasadnia podejrzenie, że podmiot spełnia przesłanki do pociągnięcia go do odpowiedzialności za ten czyn zabroniony. W takim wypadku organy prowadzące postępowanie karne bądź postępowanie w sprawach o przestępstwo skarbowe, miałyby obowiązek niezwłocznego powiadomienia podmiotu zbiorowego o przysługujących mu uprawnieniach – niezależnie od tego, czy miałyby to miejsce na etapie postępowania przygotowawczego czy też sądowego.

Podmiot, który zgłosiłby swój udział w postępowaniu sądowym, miałby, w określonym zakresie, prawa strony (art. 1 pkt 12 projektu, w zakresie dotyczącym dodania przepisu art. 21a), co pozwoliłoby na realizację przez tenże podmiot prawa do obrony już na etapie postępowania karnego przeciwko osobie fizycznej.

W projekcie zakłada się, że podmiot zbiorowy miałby m.in. prawo uczestniczyć w rozprawie i należy zawiadomić go o jej terminie (art. 350 § 1 pkt 3 K.p.k.), ma dostęp do akt sprawy sądowej i możliwość sporządzania z niej odpisów (art. 156 K.p.k.), prawo do składania wniosków dowodowych (art. 167 i 352 K.p.k.), prawo do zadawania pytań w toku postępowania sądowego (art. 171 § 2 K.p.k.), prawo do zabrania głosu po zamknięciu przewodu sądowego (art. 406 K.p.k.), prawo do złożenia zapowiedzi apelacji (art. 422 § 1 i art. 423 § 2 K.p.k.), prawo do złożenia środka odwoławczego, w zakresie, w jakim zaskarżone orzeczenie narusza jego prawa lub szkodzi jego interesom (art. 425, 444 i 459 K.p.k.).

Przedstawiciel podmiotu zbiorowego miałby status świadka w postępowaniu sądowym. Mógłby też odmówić zeznań.

Przy okazji uregulowano też kolejność w jakiej przedstawiciel podmiotu zbiorowego będzie mógł zadawać pytania stronom lub zabierać głos po zamknięciu przewodu sądowego (projektowany art. 21a ust. 3).

Przyjęte w tym zakresie rozwiązanie koresponduje ze zmianą przepisu art. 4 ustawy (art. 1 pkt 3 projektu), który w nowym brzmieniu przewiduje, że podmiot zbiorowy ponosiłby odpowiedzialność za określony czyn zabroniony popełniony przez osobę fizyczną, jeżeli zostało to potwierdzone orzeczeniem sądu mającym postać wyroku skazującego, wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne, albo postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe, orzeczenia udzielającego zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności (przy przestępstwach skarbowych) bądź postanowienia o umorzeniu postępowania przeciwko tej osobie z powodu okoliczności wyłączających ukaranie sprawcy.

Przy takim unormowaniu, podstawą pociągnięcia podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności byłoby popełnienie czynu zabronionego przez osobę fizyczną, które stwierdzone byłoby orzeczeniem wyłącznie niezawisłego sądu.

W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z przepisem art. 4 ustawy, potwierdzenie popełnienia czynu zabronionego mogłoby nastąpić także w postanowieniu prokuratora o umorzeniu postępowania wobec niewykrycia sprawców i w tym zakresie istniały wątpliwości interpretacyjne. Przy uregulowaniu proponowanym w projekcie, nie powinny istnieć żadne wątpliwości interpretacyjne odnośnie do tego, jakie orzeczenie będzie podstawą do ewentualnego pociągnięcia podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności.

Projekt określa (art. 1 pkt 13 projektu) osoby uprawnione do uczestniczenia w postępowaniu w imieniu podmiotu zbiorowego i przyznaje podmiotowi zbiorowemu prawo do ustanowienia obrońcy, którym może być adwokat lub radca prawny. W proponowanym rozwiązaniu wyklucza się, aby podmiot zbiorowy mógł być reprezentowany przez sprawcę czynu zabronionego. W takiej sytuacji, sąd wzywałby podmiot zbiorowy do wskazania osoby, która występowałaby w jego imieniu. Osoba ta w postępowaniu składałaby wyjaśnienia, przy czym przysługiwałoby jej prawo odmowy odpowiedzi na pytania, jak i odmowy składania wyjaśnień.

Projekt przewiduje możliwość wyznaczenia przez sąd podmiotowi zbiorowemu obrońcy z urzędu w sytuacji, gdy w wyznaczonym terminie nie wskazano osoby określonej w przepisie art. 33 ust. 5 (w brzmieniu proponowanym w projekcie) lub nie działają organy uprawnione do reprezentowania podmiotu zbiorowego.

W projekcie wprowadzono też zmiany o charakterze porządkującym, mające na celu dostosowanie zapisów nowelizowanej ustawy do aktualnego stanu prawnego (art. 1 pkt 9 projektu, dotyczący przepisu art. 16 ust. 1 lit. b, e i g oraz ust. 3, 7 i 10 tegoż przepisu oraz art. 1 pkt 6 projektu, dotyczący przepisu art. 9 ust. 3).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Wejście w życie ustawy nowelizującej ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, może spowodować dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, jednakże nie da się określić ich wielkości. Nie sposób bowiem przewidzieć, ile będzie spraw w przedmiocie pociągnięcia podmiotów zbiorowych do odpowiedzialności.

Podkreślić należy, że do chwili obecnej w trybie aktualnie obowiązującej ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, nie skierowano żadnego wniosku o pociągnięcie podmiotu zbiorowego do odpowiedzialności.

Równocześnie wskazać trzeba, że nowelizacja nie zmienia modelu postępowania, pozostając przy modelu dotychczas funkcjonującym, a zatem w tym zakresie przewidywane skutki finansowe dla Skarbu Państwa nie powinny ulec zmianie, gdyż niemalże taki sam stan prawny istnieje obecnie.

Projektowana ustawa nie ma wpływu na rynek pracy i konkurencyjność wewnętrzną gospodarki.

Jest ona zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych. Był także konsultowany m.in. z Krajową Radą Sądownictwa, Krajową Izbą Radców Prawnych, Naczelną Radą Adwokacką, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Krajową Izbą Gospodarczą i Business Centre Club.

W toku tych konsultacji uwagi do projektu zgłosiła Krajowa Izba Radców Prawnych i uwagi te zasadniczo zostały uwzględnione.

Projekt był opiniowany przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów, która zarekomendowała projekt do dalszego postępowania legislacyjnego.

W projekcie przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2005 r. Termin wejścia w życie ustawy wynika bezpośrednio z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 listopada 2004 r., który uchylając przepisy ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych rozstrzygnął, że tracą one moc z dniem 30 czerwca 2005 r.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 868/05/DP/kr.sw

Warszawa, dnia 15.03.2005 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Sunny Pięć Minut

W związku z przedstawionym projektem (pismo nr RM-10-44-05), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

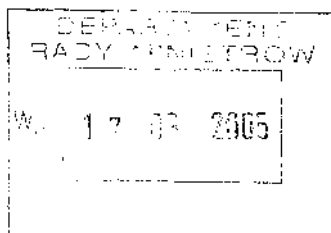
Przedmiot przedłożonej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Proksa

SEKRETARZ KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

Warszawa, dnia 17.03.2005

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Kalwas
Minister Sprawiedliwości